

believed that the head pattern depends upon the degree of sun or shade which occurs in the breeding places and probably also upon the nature of the food. When much shade and vegetation exist in a given swamp a greater pigmentation of the head pattern (banded forms) was observed, regardless of the species of larvae. Absence of shade and vegetation with poor food in a breeding place were correlated with a faint head pattern (spotted forms predominant) for both species of larvae.

REFERENCES

1. LA FACE, L. — Morfologia delle larve anofelice e descrizione delle specie italiane. *Rivista di Malariologia*, 8, 1929, Roma.
2. PURI, I. — Larvae of Anopheline mosquitoes with full description of those of the Indian species. *Indian Medical Research Memoirs*, No 21, Calcutta. 1931.
3. HACKETT, L. W.—Martini, E. S. Missiroli, A. The races of *An. maculipennis*. *American Journal of Hygiene*, No 16, pp. 137-162, 1932.
4. EDWARDS, E. W. — Una revisione delle zanzare delle regioni palearetiche. Traduzione del' G. Raffaele. Roma, 1926.

ΓΕΩΠΟΝΙΑ.—Σχετική άντοχή ποικιλιών τινων έλαιάς εις τας προσβολάς του δάκου*, υπό Νίκου Δ. Λύχνου. Άνεκρινώθη υπό κ. Γ. Κυριακού.

Κατά την έφαρμογήν των κατά του δάκου τής έλαιάς (*Dacus oleae*) μέτρων διά των γνωστών άρσενικομελασσούχων δολωμάτων (*De Cillis-Berlese*) ύποστηρίζεται ότι ή προσοχή των άρμοδιών δέον νά έντεινεται περισσότερο εις τους παραθαλασσίους και εις ύγρους τόπους κειμένους έλαιώνας και εις τας άλλας «έσιάς», των σημείων τούτων θεωρουμένων, ως επικινδυνεστέρων, καθόσον τό δίπτερον εκεί τό πρώτον αναπτύσσεται και εκ τούτων μολύνει άκολούθως τους άλλους έλαιώνας. Διά τής έννοίας δέ «έσιία» καθωρίσθη, μεταξύ των άλλων και κυρίως, πάσα διαφορά έλαιάς «πρωϊμος» ήτοι πρωϊμότερον των άλλων του τόπου ποικιλιών συντελοῦσα τό μόν τήν καρπόδεσιν αύτης και συνεπώς παρέχουσα τό πρώτον τροφήν εις τόν σκόληκα του δίπτερου, τό δέ συγχρόνως οὔσα και άδρόκαρπος και εὔσαρκος πρὸς άνεωτέραν του δάκου φιλοξενείαν.

Άλλ' άν έν τή θεωρία ή τοιαύτη άποψις έχει βάσιν τινά, λόγω του ότι θα έθεωρεῖτο φυσικόν ότι τό δίπτερον προσβάλλει ένωρίτερον εκείνας τας έλαιάς, αίτινες παρέχουσιν αύτῷ έγγύησιν τής διατροφής του γόνου του, καθ' ήν στιγμήν άλλαι έλαϊαι, όψιμώτερον των πρώτων συντελοῦσαι τήν καρπόδεσιν αύτων, δέν δύνανται νά

* N. D. LICHNOS. — Sur la résistance relative de diverses variétés d'olives envers les piqûres de *Dacus*.

φιλοξενήσωσι τὸν δάκον ἢ δὲν ἔχωσιν ἀνεπτυγμένον κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἀρκούντως τὸ μεσοκάρπιον τῆς δρύπης, ἐν τῇ φύσει δὲν συμβαίνει οὕτω.

Παρατηρήσεις ἡμέτεραι ἐν Κερκύρα καὶ ἀλλαχοῦ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1927 καὶ ἐντεῦθεν παρουσιάζουσι ἄλλως τὰ πράγματα. Οὕτω ἐκ τῶν παρατιθεμένων ἀριθμῶν εἰς τοὺς δύο κατωτέρω πίνακος Α καὶ Β ἐμφαίνεται ὅτι ἡ πρώιμος ἀδρόκαρπος διαφορὰ

ΠΙΝΑΞ Α. — Ἐμφαίνον τὴν ἑκατοστιαίαν προσβολὴν ὑπὸ τοῦ δάκου ἐπὶ τοῦ ἡρημένου ἐλαιοκαρποῦ δύο διαφορῶν ἐλαίας.

	Στοιχὴ μὲ ὀπὸς ἐξόδου ἐντόμιον	Μὲ σκόληκος ζώντας ἢ χρυσαλλίδας	Στοιχὴ ἀνακατεῖσαι	Πρόσφατοι ἐναποθέσεις ὄντων	Σύνολον
<i>Ol. rotunda viridia</i> (κ. χονδρολητὰ)					
20 Σεπτεμβρίου	4%	10%	0%	25%	39%
20 Ὀκτωβρίου	0%	0%	10%	7%	17%
20 Νοεμβρίου	2%	5%	0%	40%	47%
<i>Ol. craniomorpha</i> (κ. λιανολητὰ)					
20 Σεπτεμβρίου	19%	15%	0%	40%	74%
20 Ὀκτωβρίου	30%	7%	8%	10%	55%
20 Νοεμβρίου	6%	18%	0%	72%	96%

ΠΙΝΑΞ Β. — Διαλαμβάνων τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπὸ τὰ ἴδια ἐλαιόδένδρα καταπεσσαῶν ἐλαίων κατὰ διαστήματα.

	Μέχρις 20 Σεπτεμβρίου		Ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου ἕως 20 Ὀκτωβρίου		Ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου ἕως 20 Νοεμβρίου	
	Ἐν γένει πεσοῦσαι ἐλαῖαι	Δακόβλητοι	Ἐν γένει πεσοῦσαι ἐλαῖαι	Δακόβλητοι	Ἐν γένει πεσοῦσαι ἐλαῖαι	Δακόβλητοι
<i>Ol. rotunda viridia</i> (κ. χονδρολητὰ)	61	15	40	28	32	21
<i>Ol. craniomorpha</i> (κ. λιανολητὰ)	157	155	102	93	85	82

Olea rotunda viridia, var. Τουρν. (κ. χονδρολητὰ) παρουσιάζει μεγαλύτεραν ἀνθεκτικότητα εἰς τὰ δῆγματα τοῦ δάκου τῆς μικροκάρπου τοιαύτης καὶ μὴ πρώιμου (*Olea craniomorpha*, Gouan. (κ. λιανολητὰ), ἥτις, ὡς μὴ πρώιμος καὶ μὴ ἔχουσα πολὺ παχὺ τὸ μεσοκάρπιον τῆς δρύπης, θὰ ἔδει τούναντιον νὰ προτεβᾶλλετο πολὺ ὀλιγώτερον τῆς *O. rotunda viridia*.

Σημείωσις.—Αἱ παρατηρήσεις ἐγένοντο ἐπὶ παρακειμένων ἐλαιοδένδρων, τῶν δύο ὡς ἄνω

διαφορῶν, καλλιεργούμενων ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας καὶ φερόντων τὸ αὐτὸ ποσοστὸν ἔλαιοκαρποῦ περιόλου. Ἡ τοποθεσία ἐθεωρήθη ὡς ἐστία ἀκριβῶς λόγῳ τῆς ὑπάρξεως τῶν χονδροελαίων.

Δοθέντος ἀκόμη ὅτι αἱ ἀρδεύμεναι ἐλαῖαι ἢ ὅπωςδῆποτε ἐπὶ δροσερῶν ἐδαφῶν ἀναπτυσσόμεναι, ὡς γνωστὸν, καθίστανται ἐπιδεκτικώτεροι, ὡς πρὸς τὰ δῆγματα δάκου, αἱ ἡμέτεροι παρατηρήσεις ταυτοχρόνως ἐπεξετάθησαν καὶ ἐπὶ ἐλαιοδένδρων ποτιζομένων τῶν αὐτῶν διαφορῶν ἐλαίας τῆς ἀδροκάρπου *rotunda viridia* καὶ τῆς μικροκάρπου τοιαύτης *craniomorpha*. Ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀκολούθῳ πίνακι Γ παρατι-

ΠΙΝΑΞ Γ. — Ἐμφαίρων τὴν προσβολὴν ὑπὸ τοῦ δάκου ποτιζομένων καὶ μὴ ἐλαιοδένδρων δύο διαφορῶν ἐλαίας.

	Ἐλαιοκαρπ. ἡρτημ. προσβεβλ. ὑπὸ δάκου		Ἐλαῖαι κατὰ διαστήματα καταπεσοῦσαι ὑπὸ τὰ ἴδια ἐλαιόδενδρα			
	Ξηρικά	Ποτιστικά	Ξηρικά		Ποτιστικά	
			Ἐν γένει πεσοῦσαι ἐλαῖαι	Δακόβλητοι	Ἐν γένει πεσοῦσαι ἐλαῖαι	Δακόβλητοι
<i>Ol. rotunda viridia</i> (κ. χονδρολητά)						
20 Σεπτεμβρίου	39%	53%	61	15	112	67
20 Ὀκτωβρίου	17%	67%	40	28	82	53
20 Νοεμβρίου	47%	75%	32	21	58	33
<i>Ol. craniomorpha</i> (κ. λιανολητά)						
20 Σεπτεμβρίου	74%	90%	157	155	192	190
20 Ὀκτωβρίου	55%	92%	102	93	75	70
20 Νοεμβρίου	96%	100%	85	82	25	24

θεμένων ἀριθμῶν καὶ αὐτὴς προκύπτει ὅτι ἡ μικρόκαρπος διαφορὰ αὕτη ἐλαίας εἶναι εὐπαθεστέρα εἰς τὸν δάκον τῆς ἀδροκάρπου *rotunda viridia*.

Σημειώσεις.—Καὶ τὰ ποτιστικά καὶ τὰ ξηρικά ἐλαιόδενδρα καὶ τῶν δύο ὑπὸ παρατήρησιν διαφορῶν ἐλαίας ἔφερον τὸ αὐτὸ περίου ποσοστὸν ἐλαίων καὶ ἐκτὸς τῆς ἀρδεύσεως, ἐδέχθησαν τὰς αὐτὰς καλλιεργητικὰς φροντίδας.

Καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1930 ἐν Κερκύρα, μὴ καταπολεμηθέντος τοῦ δάκου διὰ τῶν ἀρσενικομελασσούχων δολωμάτων, τοιαύτη ἦτο ἡ ἐπισυμβᾶσα προσβολὴ ὑπὸ τοῦ ἐντόμου, ὥστε νὰ προκληθῇ πρῶιμος ἀθρόα πτώσις τοῦ σκωληκοβρώτου καρποῦ. Κατὰ μῆνα Δεκέμβριον δέ, ἐνῶ ἡ ἡρτημένη ἐλαιοσοδεῖα διαφορᾶς *craniomorpha* εἶχε σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου καταπέσει ἀπὸ τῶν δένδρων δακόβλητος, ἐσημειοῦμεν ἐπὶ τῶν δένδρων ἡρτημένους πλείστους καρποὺς τῆς ποικιλίας *rotunda viridia*, ἀνεπάφους ὑπὸ τοῦ διπτέρου ἢ καὶ προσβεβλημένους, χωρὶς ὅμως ἐκ παραλλήλου νὰ σημειώσωμεν οὐδεμίαν ἐλαίαν ποικιλίας *craniomorpha* ἀνέπαφον ὑπὸ τούτου.

Ἐκ τοῦ παρακατιόντος πίνακος Δ συνάγεται ἡ διαφορὰ τοῦ ποσοστοῦ τῆς τοιαύτης προσβολῆς τῶν ὑπὸ παρατήρησιν δύο ποικιλιῶν οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ ὅτι ἡ ἀνθεντικότης τῆς ἀδροκάρπου διαφορᾶς. Ο. rotunda viridia ἔναντι τοῦ δάκου εἶναι ΠΙΝΑΞ Δ.—Ἐμφαίνων τὴν ἐπὶ τῶν δένδρων δύο διαφορῶν ἐλαίας ὑπὸ τοῦ δάκου προσβολῆν καὶ τὸ ποσοστὸν τῶν καθ' ἕκαστον καρπὸν δηγμάτων τούτου.

	Στοιχὴ μὲ ὀπὸς ἐξόδου ἐντόμων	Στοιχὴ μὲ ζόντα σκόληρα ἢ χρυσάλλιδα	Στοιχὴ ἢ ἀνακομίσαι	Πρόσφατ. ἐναποθέσεις φῶν δάκου				Σύνολον
				Μοναὶ	Διπλαὶ	Τριπλαὶ	Πολλα- πλαὶ	
ΟΙ. rotunda viridia (κ. χονδρολητὰ)								
20 Σεπτεμβρίου	18%	5%	0%	10%	20%	3%	0%	56%
20 Ὀκτωβρίου	3%	12%	1%	15%	12%	0%	0%	43%
20 Νοεμβρίου	6%	22%	0%	45%	2%	3%	2%	80%
ΟΙ. craniomorpha (κ. λιανολητὰ)								
20 Σεπτεμβρίου	30%	12%	4%	7%	10%	12%	18%	93%
20 Ὀκτωβρίου	31%	10%	7%	15%	10%	15%	12%	100%
20 Νοεμβρίου	60%	35%	5%	—	—	—	—	—

καταφανεστέρα τῆς μικροκάρπου τοιαύτης Ο. craniomorpha, ἔνεκα τῶν ὀλιγωτέρων εἰς ἕνα ἕκαστον καρπὸν ταύτης συναντωμένων πολλαπλῶν ἐναποθέσεων φῶν δάκου, πρᾶγμα ὅπερ πείθει περὶ τῆς προτιμῆσεως ἣν ἐπιδεικνύει τὸ δίπτερον εἰς τὴν μίαν (craniomorpha) τῆς ἄλλης διαφορᾶς.

Σημείωσις. — Αἱ παρατηρήσεις ἐγένοντο ἐπὶ δένδρων παρακειμένων τῶν δύο διαφορῶν, ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας καὶ καλλιεργητικὰς φροντίδας διατελούντων, καὶ τὸ αὐτὸ περίπτου ποσοστὸν ἐλαιοκαρποῦ φερόντων. Πρόσφατοι ἐναποθέσεις ὠν πέραν τοῦ Ὀκτωβρίου δὲν παρατηρήθησαν ἐπὶ τῆς διαφορᾶς Ο. craniomorpha, καθόσον ὁ καρπὸς δακόπληκτος καθολοκληρίαν καὶ συρρικνωμένος μὲ τὴν παραμικρὰν δόνησιν κατέπιπτε τοῦ δένδρου.

Τὰς παρατηρήσεις ταύτας ἠθελήσαμεν νὰ ἐπιβεβαιώσωμεν ταῦτοχρόνως καὶ εἰς τοὺς ἔναντι τῆς Κερκύρας ἐπὶ τῆς Ἡπειρωτικῆς ἀκτῆς κειμένους ἐλαιῶνας, οἵτινες ἀποτελοῦνται κατὰ τὸ πλεῖστον ἐξ ἐλαιόδένδρων διαφορᾶς Ο. rotunda viridia, μὲ διάχυτα μόνον τινὰ εἰς τούτους ἐλαιόδενδρα διαφορᾶς Ο. craniomorpha, τὸ ἀντίθετον δηλονότι τῶν ἐλαιῶνων τῆς Κερκύρας, συγκειμένων κατὰ $\frac{9}{10}$ ἐκ δένδρων τῆς διαφορᾶς Ο. craniomorpha. Οὕτω, κατὰ Δεκέμβριον, εἰς τὸν ἐλαιῶνα Ἡγουμενίτσης (Ἡπείρου) ἡ δὲν ἀνευρίσκομεν ἠρτημένας ἐλαίας ἐπὶ τῶν δένδρων τῆς διαφορᾶς Ο. craniomorpha, ὡς κατακειμένας καὶ κατὰ 100% ὑπὸ τοῦ δάκου προσβληθείσας, κατὰ τὸ πλεῖστον δὲ πρωίμως, ἡ ἀνευρίσκομεν τοιαύτας ἐπὶ τῶν δένδρων σπανίως καὶ

κατά 100% δακοπλήκτους, και πάλιν κατά τὸ πλεῖστον με ἐξόδους ἐντόμων πρωίμων γενεῶν τοῦ δάκου, ὅτε ἐξ ἀντιθέτου αἱ περισσότεραι ἐλαῖαι ποικιλίας *rotunda viridia* συνεκρατοῦντο ἐπὶ τῶν δένδρων με ὄψιμον ἢ ὄψιμωτάτην προσβολὴν ὑπὸ τοῦ διπτέρου, κυμαινομένην ἀπὸ 40-80%.

Καὶ ἐκεῖ ἐξ ἄλλου ἡ προτίμησις τοῦ δάκου, ὡς πρὸς τὰς ὀψίμους ἐναποθέσεις ὧν, διεκρίνετο καταφανῶς ἐπὶ τῆς διαφορᾶς *O. craniomorpha* με 5-6 δήγματα, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν διαφορὰν *O. rotunda*, ὅπου τὰ δήγματα περιορίζοντο εἰς ἓν ἢ δύο καὶ σπανιώτερον περισσότερα ἐφ' ἐκάστου καρποῦ.

Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὰς ὡς ἄνω παρατηρήσεις σημειοῦμεν ὅτι, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ βεβαίως συμβαίνει, ἐν Κερκύρα αἱ ἐκεῖ συναντώμεναι διαφοραὶ ἐλαίας ἔχουσι διάφορον βαθμὸν ἀνθεκτικότητος, ὡς πρὸς τὸν δάκον. Οὕτω ἐκ τῶν πρωίμων ἀδροκάρπων ἡ ἐπιδεκτικότερα εἰς τὸν δάκον δέον νὰ θεωρηθῇ ἡ *O. Precox* (κ. καλοκαιρίδα) καὶ κατὰ σειρὰν αἱ διαφοραὶ *O. Salernitana* (κ. γαῖδουροληά), *O. Hispanica* (κ. Βασιλικάδα) τῆς *O. rotunda viridia*, ἐμφανιζούσης, ὡς εἴρηται, ἰσχυροτέραν ἀνθεκτικότητα ἀκόμη καὶ τῆς μικροκάρπου τοιαύτης *O. craniomorpha*. Ἐκ δὲ τῶν μεσοκάρπων καὶ μικροκάρπων ποικιλιῶν ἡ ἀνθεκτικότης τῆς διαφορᾶς *O. craniomorpha* εἶναι μεγαλητέρα καὶ κατὰ σειρὰν τῆς *O. contorta* (κ. μυρτάδα) *O. clavata* (κ. ληάστρος) καὶ *O. prinoides* (κ. ληάστρος).

Αἱ καὶ καθ' ὅλας τὰς περιόδους τὰς ἀπὸ τοῦ 1930 μέχρι καὶ τοῦ 1934 ἔτους, ἐπιβεβαιούμεναι παρατηρήσεις αὐται, ἄγουσιν εἰς τὸ φανερὸν συμπέρασμα, ὅτι ἡ πρωιμότης τῶν ἐλαίων δὲν εἶναι πάντοτε ὁ μόνος συντελεστής, ὅστις δέον νὰ θεωρηθῇ ἀπαραίτητος διὰ τὴν μεγαλητέραν ἐπιδεκτικότητα τῶν ἐλαίων καὶ πρόοδον τῆς προσβολῆς, ὡς πρὸς τὸν δάκον. Κεφαλαϊώδη ἐπὶ τοῦ προκειμένου τούναντιον ρόλον παίζει ἡ κατάστασις τοῦ μεσοκαρπίου τῆς δρύπης, τῶν ἰσπῶν δηλαδὴ ἐκείνων, οἵτινες παρέχουσιν ἀποκλειστικῶς τροφήν εἰς τὸν σκόληκα τοῦ δάκου. Καὶ θὰ ἐγενεῖτο οὕτω ἡ ἐλπίς ὅτι ὁ ἄνθρωπος, ἐνισχύων τὰ μέσα, ἅτινα παρέχει αὐτῷ ἡ πάλῃ τῶν ζώντων ἰσπῶν τούτων τῆς ἐλαίας καὶ τοῦ διπτέρου, θὰ ἠδύνατο νὰ μεσολαβήσῃ εἰς ἔμμεσον καὶ ἀποτελεσματικὴν καταπολέμησιν τοῦ δάκου, παρεχομένην ὑπ' αὐτῆς ταύτης τῆς φύσεως.

Ποῖα εἶναι τὰ αἷτια τῆς τοιαύτης μικροτέρας ἢ μεγαλητέρας ἀνθεκτικότητος τῶν διαφορῶν τῆς ἐλαίας, ὡς πρὸς τὸν δάκον, δὲν εἶναι ἔτι καθωρισμένον. Ἡ πρωιμότης καὶ συνεπῶς ἡ μεγαλητέρα παχύτης τοῦ μεσοκαρπίου εἶναι ἐκεῖνα ἅτινα καθιστῶσι κατὰ λογικὸν κανόνα ἐπιδεκτικότεραν τὴν μὲν διαφορὰν ἐλαίας τῆς δέ. Πλὴν, ὡς ἐξετέθη, καὶ σαρκώδεις διαφοραὶ ἐλαίας περισσότερον ἄλλων, δὲν εἶναι καὶ περισσότερον εὐπρόσβλητοι ὑπὸ τοῦ δάκου καὶ ἐλαῖαι τῶν ἀνθεκτικωτέρων τούτων ποικιλιῶν, διατηροῦνται ἀκόμη καὶ ἀνέπαφοι ὑπὸ τοῦ ἐντόμου, ἔστω καὶ ἂν τὸ μεσοκάρπιον

αυτῶν εἶναι πολὺ περισσότερον σαρκώδες ἄλλων διαφορῶν, ὑφισταμένων ἐν ἀναλογία μεγαλύτεραν πρῶϊμον καὶ ὄψιμον ἐντομολογικὴν προσβολήν.

Ἡ χημικὴ σύνθεσις τῶν ἰστῶν ἐξ ὧν τρέφεται ὁ σκώληξ τοῦ διπτέρου παρέχει τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου κεφαλαιωδεστέραν σπουδαιότητα. Αὕτη κανονίζει καὶ ρυθμίζει τὴν ἀνθεκτικότητα τῶν διαφορῶν ἐλαίας, τῶν δένδρων ἐνίοτε τῆς αὐτῆς διαφορᾶς καὶ πολλάκις καὶ τῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐλαίας ἡρτημένων ἐλαιῶν.

Παρετηρήσαμεν πλειστάκις δύο ἐλαιόδενδρα τῆς αὐτῆς ποικιλίας, ὑπὸ τὰς αὐτὰς καλλιεργητικὰς συνθήκας διάγοντα τὸ αὐτὸ ποσοστὸν περίπου ἐλαιοσοδείας φέροντα καὶ παραπλεύρως ἀλλήλων κείμενα, νὰ ἐμφανίζωσι διάφορον ἀνθεκτικότητα ὡς πρὸς τὸν δάκον καὶ μάλιστα τὸ μὲν νὰ φέρῃ κατὰ 100% ἐντομολογικὴν προσβολήν, ὅταν τὸ ἄλλο προσεγγίζει 0%.

Κατὰ τὸν Pantanelli φαίνεται ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ δάκου προτιμωμένη φάσις ἀναπτύξεως τῆς ἐλαίας συμπίπτει μὲ τὴν στιγμὴν τῆς συσσωρεύσεως τῆς «ἐλαιανόλης» (oleanol) — τῆς χαρακτηριστικῆς ἐκείνης οὐσίας (alcool ceroso), τῆς ἀνακαλυφθείσης εἰς μὲν τὰ φύλλα τῆς ἐλαίας παρὰ τοῦ Canzoneri, ἀκολούθως δὲ μελετηθείσης καὶ εἰς τὴν δρύπην τῆς ἐλαίας ὑπὸ τῶν Scurti καὶ Tommasi — μέχρι τῆς ἐξαφανίσεως τῆς, ἵνα παραχωρήσῃ ἀκολούθως τὴν θέσιν τῆς εἰς τὸ ἔλαιον. Συμπίπτει ὅθεν μὲ τὴν ἐν τῷ μεσοκαρπίῳ παρουσίαν τῶν ἐλευρέρων λιπαρῶν ὀξέων (acidi grassi liberi). Καὶ ποίαν σημασίαν ἔχουν τὰ ὀξέα ταῦτα διὰ τὴν τροφήν τοῦ σκώληκος τοῦ δάκου, ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς σταθερᾶς καὶ ἀπαραιτήτου συμβιώσεως τῶν «λιπολυτικῶν βακτηριδίων» (batteri lipolitici) ἐντὸς τοῦ ἐντέρου τοῦ σκώληκος, ὡς ἀκριβῶς ἀνεκάλυψεν ὁ Petri.

Κατὰ τὸν Pantanelli ὄχι μόνον ὁπότεν ἡ ἐλαία ἔχει παύσει νὰ περκάζῃ καθίσταται ἀκατάλληλος διὰ τὸν δάκον, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ κατὰ τὴν προηγουμένην φάσιν τῆς συσσωρεύσεως τῆς ἐλαιανόλης, ὁπότεν περιέχεται καὶ ὀλίγον ἄμυλον.

Ἡ διάρκεια τῆς ἐλαιανολικῆς ταύτης φάσεως κυμαίνεται ἐντὸς εὐρέων ὁρίων ἀναλόγως τῶν διαφορῶν τῆς ἐλαίας, τῶν ἀτομικῶν ἰδιοτήτων καὶ τοῦ περιβάλλοντος.

Κατόπιν τῶν ἐκτεθέντων ἡ ἐπιλογή τῶν ἀνθεκτικῶν εἰς τὸν δάκον ποικιλιῶν ἐλαίας, ἐνέχει σπουδαιότατον χαρακτήρα καὶ ὡς πρὸς τὴν προτίμησιν τούτων κατὰ τὴν συγκρότησιν νέων ἐλαιῶνων καὶ ὡς πρὸς τὸν ἐμβολιασμὸν τῶν ἤδη ὑφισταμένων ἐλαιόδένδρων, τῶν ἐμφανιζόντων μεγάλην εὐπάθειαν εἰς τὸ ἐντομον τοῦτο, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ ὡς πρὸς τὴν παρακολούθησιν τῶν ἐπιδεκτικότερων διαφορῶν ἐλαίας εἰς τὸν δάκον κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν δακοκτόνων μέτρων, ἐφόσον ἡ πρωϊμότης μόνη δὲν εἶναι οὐδ' ἀποκλειστικὸς οὐδ' ἀσφαλῆς δείκτης τῆς εὐπροσβλητότητος τῶν ἐλαιῶν ὑπὸ τοῦ φθοροποιοῦ ἐντόμου τούτου.

RÉSUMÉ

Malgré la théorie qu'en général les piqûres de *Dacus oleae* sont signées de coutûme d'abord sur les olives précoces, ayant le sarcocarpe plus gros que les autres — les plus tardives — et caractérisées ainsi comme «noyau d'infection» pour ceux qui sont autorisés à l'exécution de la lutte contre la mouche de l'olivier avec les pulvérisations «De Cillis-Berlése», l'auteur fait remarquer, selon ses expériences exécutées dans les oliveraies de Corfou - Epire, dès l'année 1927, que pour quelques variétés d'olives grosses et précoces a rencontré tout à fait le contraire.

De cette manière les olives précoces de la variété «*Olea Rotunda viridia* var. *Tourn*», pourvues d'une pulpe grosse, laquelle devait être plus réceptive envers l'infection de *Dacus* relativement aux olives de la variété «*Olea craniomorpha*, *Gouan*», munies d'une sarcocarpe très limité, offrent au contraire une résistance majeure aux piqûres, selon les expériences faites soit dans les oliveraies ordinaires, soit dans celles irriguées.

En outre l'écrivain présente une échelle de réceptivité des variétés d'Olives de Corfou au point de vue de l'infection de *Dacus Oleae* ainsi formée: *Oleae Praecox*, *O. Salernitana*, *O. Clavata*, *O. Prinoides*, *O. Cranio-morpha*, *O. Rotunda Viridia*.